

Der var rent overalt. Dyrene, der ikke var i forsøg, havde foder og var i øvrigt rolige. En abe havde læsion på den ene fod + forbindelse og var i behandling af forsøgsdyrlægen og en dyrlæge, som var blevet ansat på laboratoriet. Dyrene gik enkeltvis. Vi bemærkede, at der intet var gjort for at beskæftige dyrene med legetøj. Initiativet med legetøj til aberne var gået i stå. Vi gav udtryk for, at det var utilfredsstillende, og at man nu skulle udvise kreativitet og vedholdenhed. (...) påtog sig ansvaret for, at dette ville ske.»

Efter at forsøgsstedet var fremkommet med bemærkninger til ovennævnte inspektionsrapport, skrev Dyreforsøgstilsynet i en skrivelse af 4. februar 2002 således til indehaveren af forsøgstilladelsen:

»Rådet for Dyreforsøg har noteret sig de inspicierendes indberetning om inspektionen den 7. november 2001 på Sct. Hans Hospital, Roskilde og (...)’s brev af 7. januar 2002, hvorefter der fortsat arbejdes med en udvikling af opstaldningsforholdene for aberne.

Der blev i Rådet for Dyreforsøg mindet om, at De under Dyreforsøgstilsynets inspektion den 9. januar 2001 havde nævnt, at De under en forestående rejse til USA ville komme til at besøge forskningscentre, som bruger aber til forsøg, og i den forbindelse ville være opmærksom på, om der ville være inspiration at hente til berigelse af abernes miljø.

Rådet for Dyreforsøg vil lægge vægt på inden for de kommende måneder at modtage en yderligere orientering om de igangværende bestræbelser for at finde en optimal løsning. I den forbindelse hører man gerne om de erfaringer, som De måtte have høstet i USA.»

I en skrivelse af 8. marts 2002 til Dyreforsøgstilsynet fra indehaveren af forsøgstilladelsen hedder det bl.a.:

»(...) Min »abekontakt« i USA har gennem årene været (...), som jeg tidligere har haft et intenst samarbejde med (.....). Han har endvidere oplyst, at han før nedlæggelsen af afdelingen forsøgte forskellige former for legetøj (gummiringe, gummibolde, tøjdukker og lignende), men det viste sig i alle tilfælde, at aberne mistede interesse for dette legetøj. Han har aldrig anvendt TV.

Jeg har endvidere haft kontakt med et abecenter i Uppsala (som jeg også tidligere har haft forskningskontakt med). Her er man så småt ved at gå over til at holde aberne i små kolonier, hvilket naturligvis adspredde dem. Derimod har man ikke anvendt nogen former for legetøj.

Her på Sct. Hans Hospital har vi gennem de seneste måneder i høj grad bestræbt os på at finde passende adspredelsesmuligheder og legetøj. Dyrene har gennem længere tid haft television, som de til en vis grad synes at underholde sig med. Størst succes har vi haft med nogle bolde, som kunne indeholde foder. Aberne har så været beskæftiget med at pille foderet ud af disse bolde, ligesom de leger med boldene. I løbet af nogle uger bliver boldene dog ødelagt, men prisen er jo overkommelig, hvorfor vi indkøber nye. Det skal også nævnes, at aberne har fået æblegrene, hvilket beskæftiger dem en del (de gnaver i barken, finder smådyr m.v.). Endvidere har de med hensyn til foder fået forskellige former for kinakål, salat og bladselleri, grøntsager som tilsyneladende er et godt kosttilskud. Under alle omstændigheder ser de ud til at trives; de er veltilpassede og har pænere pels.»

I et referat fra en anmeldt inspektion den 15. marts 2002, hvori medlem af Rådet for Dyreforsøg, Karsten Vig Jensen, og rådets veterinære sekretær, dyrlæge H. P. Olesen, deltog, hedder det bl.a.:

»(...) Ved inspektionen af aberne på Sct. Hans Hospital den 7. november 2001 påpegede man fra Dyreforsøgstilsynets side, at det var utilfredsstillende, at abernes nærmiljø var så lidt stimulerende for dyrene, og at man skulle udvise kreativitet og vedholdenhed med hensyn til at forbedre miljøet for dyrene.

(...) lovede ved den lejlighed at gøre noget ved dette. Ved skrivelser den 7. januar 2002 og 8. marts 2002 meddeltes, at man nu er nået videre med at bibringe dyrene adspredelsesmuligheder. Man havde haft kontakt med eksperter ved Københavns ZOO og med abecentret ved Uppsala Universitet.

Aktuelt havde man indkøbt legetøjsbolde, der kunne fyldes med foder, som aberne herefter kunne pille ud og ellers trille/smide med. Man havde prøvet at lægge store træstykker af forskellig udformning ind i burene, men aberne brugte dem til at banke på burene og med en sådan kraft, at man måtte fjerne dem igen. I de fleste bure var der desuden ophængt en bold i loftet i et reb. Det gav god beskæftigelse. Endelig havde man indført at tilbyde aberne tynde kviste fra frugttræer. Det var tydeligt, at dette også gav god beskæftigelse for dyrene, idet dyrene gnavede barken af. Gartneren ved hospitalet er leveringsdygtig med grene hele året. Herudover havde man gjort foderet mere varieret med for-